

дисъ, добъръ поетъ, любимъ много отъ Царигражданитѣ и той издаде една много остроумна пѣснопойка, съ едно рѣдко съдържание, съ което се коснуваше до всичкитѣ слабости и недостатъци на Цариградските жители — маже и жени. Азъ съмъ я челъ, нѣ нѣмахъ пари да си я купъ. Едвамъ можахъ да си ку, пж свободолюбивото стихотворение на Александра Сучя, отъ което ми направи впечатление тойзи му Гърцки стихъ:

О! и азъ да бѣхъ свободно и француско само чадо.
Тѣжъкъ ми ѝ, мръсенъ въздуха, както тѣgli
робско стадо!

Сѫщо имахъ и свободолюбивото Периодическо списание издаваемо стъ Софиянопула, който се подписва: Редакторъ „Царя на напрѣдъка“.

Тъзи книга ще си вардѫ, като антика. Въ нея книга има твърдѣ любопитни писма, отправени отъ Редактора, почти до всичкитѣ тогава монарси и Царе, като до Султанъ Махмуда, до царь Николая, до Виктория и пр. и пр. въ които ги изобличава за всичкитѣ имъ недостатъци и погрѣшки и ги съвѣтва по кой начинъ трѣбва да управляватъ поданиците си и какъ да ги любятъ, като свои чада! Той виза подробно въ цѣлия имъ животъ и имъ доказва Тетрагонически слабоститѣ имъ! Той не оставя и харемитѣ на Султана и пр. и пр.! Нѣ по злощастие и на Сучя и на Софиянопула бѣхъ имъ конфискувани книгите и ги забранило бѣше Гърцкото тогавашно Правителство, а тѣ стояхъ доста врѣме затворени; нѣ отъ сенѣнѣ по-строго отговорихъ за несправедливостта, която имъ направихъ! Стига толковъ за това.

Нека ти расправишъ пѣктъ сега нѣщичко и отъ напитѣ училишни работи. Ако тогива и да бѣхъ вѣстниците една рѣдкость, то пакъ ний учениците доста сми били любопитни, чувствуvalи сми и сми захващали да вършимъ даже и глупави и несвоевре-